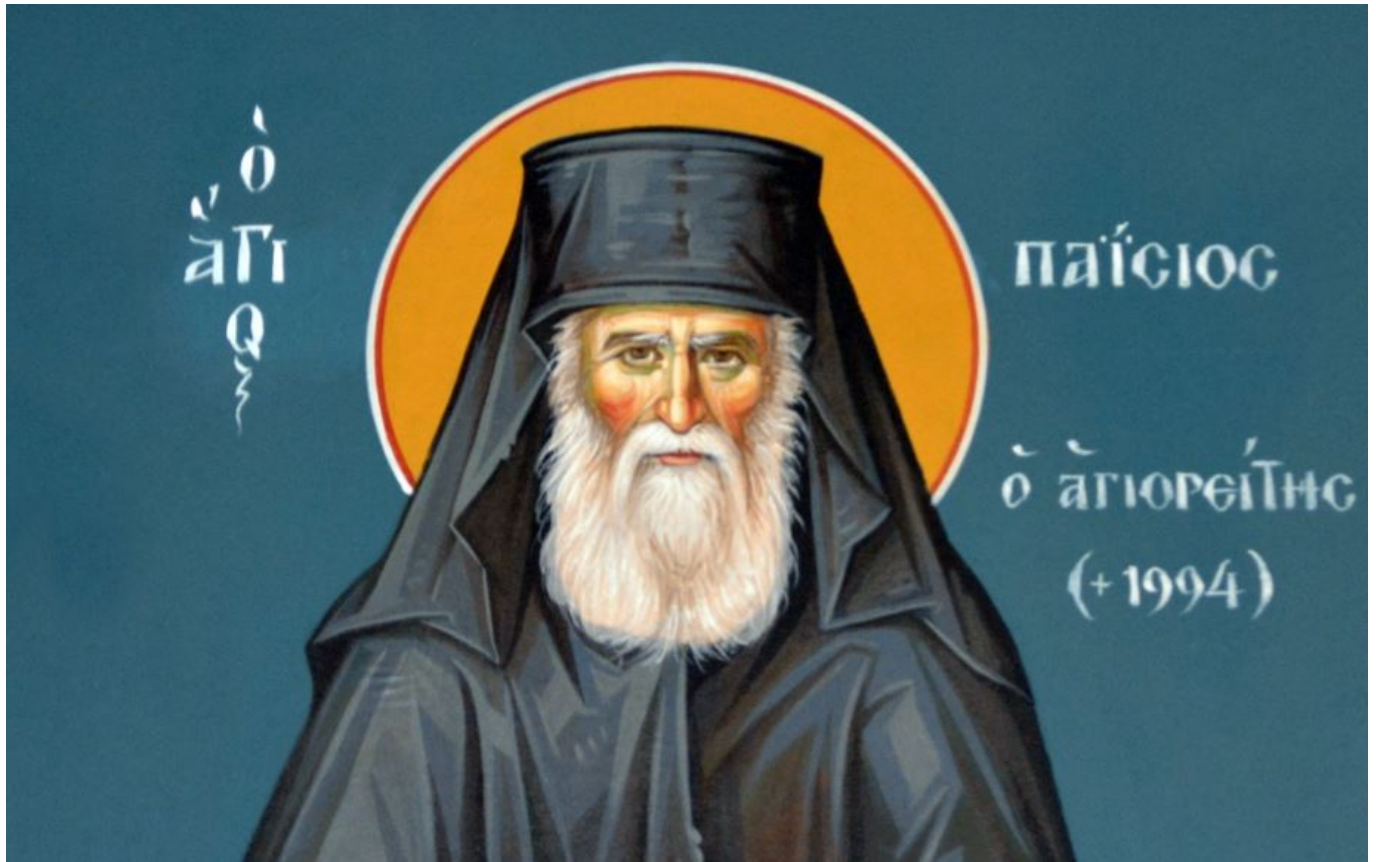

12 Ιουλίου: Εορτάζει ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων Πρόκλου και Ιλαρίου, Ανδρέου του στρατηλάτου και της Αγίας Βερονίκης της αιμορροούσης, καθώς και τη μνήμη του Αγίου Παΐσιου του Αγιορείτου (η διακήρυξη της Αγιότητός του οποίου πραγματοποιήθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2015), ο οποίος γεννήθηκε στις 25 Ιουλίου 1924 στα Φάρασα της Καππαδοκίας. Ο πατέρας του ονομαζόταν Πρόδρομος και η μητέρα του Ευλαμπία. Είχε οκτώ αδέλφια.

Στις **7 Αυγούστου 1924**, μία εβδομάδα προτού οι Φαρασιώτες εκδιωχθούν από τους Τούρκους, βαφτίστηκε από τον ιερέα της ενορίας του, τον μετέπειτα άγιο Αρσένιο.

Ύστερα από περιπλανήσεις στην ελεύθερη Ελλάδα, η οικογένεια Εζνεπίδη κατέληξε στην Κόνιτσα. Από μικρός διαφαινόταν ότι είχε κλίση προς την Εκκλησία

και το μοναχισμό.

Μετά την απόλυσή του από τον Ελληνικό Στρατό (το 1949), στον οποίο υπηρέτησε στις Διαβιβάσεις (γι' αυτό οι διαβιβαστές σήμερα, τον έχουν προστάτη τους), ο Αρσένιος πήγε στο Άγιον Όρος, για να μυηθεί άσκηση. Έπρεπε, όμως, σύμφωνα με την παράδοση, να αποκαταστήσει προηγουμένως τις αδελφές του. Κι έτσι για ένα χρονικό διάστημα επέστρεψε στην οικογένειά του.

Απαλλαγμένος από τις κοσμικές μέριμνες και αισθανόμενος ότι επιτέλεσε το καθήκον του στην οικογένειά του, επέστρεψε στη μοναστική πολιτεία του Άθω, καταλήγοντας στη Μονή Φιλοθέου. Το 1956 χειροθετήθηκε μοναχός και έλαβε το «μικρό σχήμα». **Τότε ονομάστηκε από Αρσένιος σε Παΐσιο.**

Αργότερα, **διέμενε στην Παναγούδα**, εγκαταλελειμμένη σκήτη της Μονής Κουτλουμουσίου, όπου τον επισκέπτονταν πολλοί για πνευματική ωφέλεια.

Μετά το 1993, ξεκίνησαν οι δοκιμασίες στην υγεία του. Το επόμενο έτος χειρουργείται για αφαίρεση όγκου.

Το βράδυ της Τρίτης, **12 Ιουλίου 1994**, ο γέροντας Παΐσιος παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο. Ενταφιάστηκε στο **Ησυχαστήριο του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στη Σουρωτή.**